

Starostwo Powiatowe w Łukowie

ul. Piłsudskiego 17, 21-400 Łuków

tel.: 25 798 95 45 wew. 120, fax.: 25 798 74 91

www: powiatlukowski.pl, e-mail: brp@starostwolukow.pl

RPW/109713/2022 P
Data: 2022-12-29

Łuków, dnia 23 grudnia 2022 r.

BRP.0004.12.2022

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPŁ.	2022 -12- 29
Zał.	NR

Pan
Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

W odpowiedzi na pismo znak sprawy XI.505.10.2020.JJ z dnia 28 listopada 2022 r. w załączeniu uprzejmie przesyłam uchwałę Rady Powiatu Łukowskiego Nr XLVII/352/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. wraz z jej uzasadnieniem.

WICESTAROSTA
Janusz Kozioł

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE. L. z 2016 r. poz. 119.1 oraz z 2018 r. poz. 127.2) – dalej RODO (GDPR), informujemy o zasadach przetwarzania Pani/Pana danych osobowych oraz przysługującym Pani/Panu prawach z tym związanych:

1. Administratorem Pani/ Pana danych osobowych jest Starostwo Powiatowe w Łukowie z siedzibą przy ul. Józefa Piłsudskiego 17, 21-400 Łuków, reprezentowane przez Starostę Łukowskiego.
2. Administrator, zgodnie z art. 37 ust. 1 lit. a) RODO, powołał Inspektora Ochrony Danych, z którym może Pani/Pan kontaktować się pod adresem poczty elektronicznej: iod@starostwolukow.pl lub telefonicznie 25 798 22 03 wew. 210.
3. Pana/Pani dane osobowe są przetwarzane w związku z koniecznością wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (art. 6 ust. 1 lit. c RODO).
4. Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane podmiotom uprawnionym do pozyskania tych danych na podstawie przepisów prawa oraz podmiotom, którym Administrator powierzył przetwarzanie danych w drodze umowy.
5. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani organizacji międzynarodowej.
6. Pana/Pani dane osobowe są przetwarzane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a następnie archiwizowane, zgodnie z jednolitym rzeczowym wykazem akt organów powiatu i starostw powiatowych.
7. W trakcie przetwarzania danych osobowych ma Pan/Pani prawo dostępu do swoich danych osobowych oraz do informacji o procesie ich przetwarzania. Pozostałe prawa: prawo do sprostowania danych, prawo do usunięcia danych, prawo do ograniczenia przetwarzania oraz prawo do przenoszenia danych.
8. Przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi na niezgodne z RODO przetwarzanie Pani/Pana danych osobowych do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (00-193 Warszawa, ul. Stawki 2).
9. Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest wymogiem ustawowym.
10. Pani/Pana dane osobowe nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu.

**Uchwała Nr XLVII/352/2022
Rady Powiatu Łukowskiego
z dnia 15 grudnia 2022 r.**

w sprawie rozpatrzenia pisma Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 28 listopada 2022 r. w sprawie uchylecia uchwały Rady Powiatu Łukowskiego z dnia 15 października 2019 r. Nr X/100/2019 w sprawie przyjęcia stanowiska wyrażającego protest przeciw działaniom ukierunkowanym na promowanie ideologii LGBT

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526), Rada Powiatu Łukowskiego uchwała co następuje:

§ 1. Uznaje się, że nie zasługuje na uwzględnienie wniosek wniesiony przez Rzecznika Praw Obywatelskich znak sprawy XI.505.10.2020.JJ z dnia 28 listopada 2022 r. w sprawie uchylecia uchwały nr X/100/2019 - stanowiska Rady Powiatu Łukowskiego z dnia 15 października 2019 w sprawie powstrzymania ideologii "LGBT" przez wspólnotę samorządową.

§ 2 Uzasadnienie stanowiska w zakresie złożonego wniosku podaje się w załączniku do uchwały.

§ 3. O sposobie rozpatrzenia wniosku Przewodniczący Rady zawiadomi wnoszącego wniosek.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Karol Ciołek

Uzasadnienie

Uchwała Nr X/100/2019 Rady Powiatu Łukowskiego z dnia 15 października 2019 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wyrażającego protest przeciw działaniom ukierunkowanym na promowanie ideologii ruchów LGBT jest uchwałą nienormatywną, aktem niewładczym, wyrażającym stanowisko w sprawie dzieci i szkoły podjętą na podstawie §45 ust. 1 pkt 3 Statutu Powiatu Łukowskiego stanowiącego akt prawa miejscowego (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2018 r. poz. 1985, 6350, z 2019 r. poz. 760, 5719 i z 2020 r. poz. 74).

Zgodnie z art. 171 ust. 1 Konstytucji RP działalność samorządu terytorialnego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności. Ustawa o samorządzie powiatowym w art. 77 stanowi zaś, że nadzór nad wykonywaniem zadań powiatu sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem. Organami nadzoru są Prezes Rady Ministrów i wojewoda, a w zakresie spraw finansowych – regionalna izba obrachunkowa (art. 76 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym). Ponadto, jak określa art. 76 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym organy nadzoru mogą wkraczać w działalność powiatu tylko w przypadkach określonych ustawami. Wojewoda Lubelski, któremu w dniu 22.10.2019 r. przedmiotowa uchwała została przesłana nie zakwestionował jej jako naruszającą prawo.

Treść podjętej uchwały wskazuje, że nie jest to uchwała dyskryminująca jakiegokolwiek osoby. Wyraża ona sprzeciw wobec pojawiających się w sferze publicznej działań zorientowanych na promowanie „ideologii” i „ruchów” LGBT w szkołach wbrew woli rodziców, których konstytucyjne prawo do wychowania dzieci w duchu wyznawanej przez nich wiary jest w ten sposób naruszane. Uchwała nie jest więc zgodnie z twierdzeniem Rzecznika Praw Obywatelskich – naruszeniem prawa do poszanowania życia prywatnego, wolności wypowiedzi i informacji. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. zapewniając każdemu wolność sumienia i wyznania gwarantuje, rodzicom prawo do zapewnienia dzieciom wychowania i nauczania moralnego i religijnego zgodnie ze swoimi przekonaniami (art. 53 ust. 3). Ponadto zgodnie z art. 48 Konstytucji rodzice mają prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami, a wychowanie to powinno uwzględniać stopień dojrzałości dziecka, a także wolność jego sumienia i wyznania oraz jego przekonania. Z art. 53 ust. 4 Konstytucji jasno wynika, że tylko religia kościoła lub innego związku wyznaniowego o uregulowanej sytuacji prawnej może być przedmiotem nauczania w szkole, przy czym nie może być naruszona wolność sumienia i religii innych osób. Do szkół w Polsce usiłują wkraczać ideologie których celem jest, wbrew stanowisku rodziców i ich przekonaniom religijnym, promocja wszelkich zaburzeń seksualności i forsowanie jednopłciowych „małżeństw” i „rodzin”, poprzez narzucanie dzieciom obcych naszej kulturze wartości, celem likwidacji tradycyjnej rodziny. Dlatego z uwagi na zagrożenie praw rodziców w procesie wychowawczym dzieci Rada Powiatu Łukowskiego podjęła przedmiotową uchwałę.

Należy podkreślić, że podjęta uchwała w żaden sposób nie wyklucza osób o orientacji LGBT, nie narusza wolności oraz prawa osób nieheteroseksualnych i nie ingeruje w nauczanie oraz wychowywanie dzieci i młodzieży w jakimkolwiek kierunku. Deklaruje ona jedynie to, że jeżeli konstytucyjne prawa rodziców do wychowania swoich dzieci gdziekolwiek zostaną naruszone, to mogą liczyć oni na pomoc Rady Powiatu Łukowskiego. Uchwała sygnalizuje problem wprowadzenia w szkołach zajęć proponowanych przez organizacje LGBT, które to działania będą naruszały art. 53 Konstytucji Rzeczypospolitej i powodowały dyskryminację innych osób nie podzielających ideologii LGBT. Szkoły powinny pozostać wolne od jakichkolwiek zewnętrznych ideologii, w tym także od ideologii LGBT, która nie obejmuje osób heteroseksualnych i to właśnie jej wprowadzanie do szkół stanowiłoby dyskryminację osób i rodzin heteroseksualnych.

Wskazać należy, iż Rada Powiatu Łukowskiego swym działaniem nie ustanowiła żadnych ograniczeń, czy preferencji dla osób o jakiegokolwiek orientacji seksualnej.

Rada Powiatu podejmując uchwałę Nr X/100/2019 z dnia 15 października 2019 r. chciała zapewnić mieszkańcom lokalnej wspólnoty samorządowej, zaniepokojonych wkraczaniem ideologii LGBT do szkół, że będzie stała na straży Konstytucji i chroniła te osoby, których prawa konstytucyjne w zakresie wychowania dzieci zostaną naruszone czy zagrożone. Niezależnie od wyżej wskazanych podstaw prawnych należy podkreślić, że podjęcie kwestionowanej przez wnioskodawców uchwały ma też oparcie w innych przepisach. Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym Powiat wykonuje określone ustawami zadania publiczne o charakterze ponadgminnym w zakresie między innymi edukacji publicznej. Zadania te są określone w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe, która w art. 80 stanowi, że w szkołach i placówkach mogą działać rady szkół i placówek do których należy między innymi:

„uczestniczenie w rozwiązywaniu spraw wewnętrznych szkoły lub placówki, a także ocenianie sytuacji oraz stanu szkoły lub placówki i występowanie z wnioskami do dyrektora, rady pedagogicznej, organu prowadzącego szkołę lub placówkę oraz do wojewódzkiej rady oświatowej, w szczególności w sprawach organizacji zajęć, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 2 i 5-7.”

Zajęcia o których w art. 109 ust. 1 pkt 2 i 5-7. ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe to:

„2) dodatkowe zajęcia edukacyjne, do których zalicza się:

a) zajęcia z języka obcego nowożytnego innego niż język obcy nowożytny nauczany w ramach obowiązkowych zajęć edukacyjnych, o których mowa w pkt 1,

b) zajęcia, dla których nie została ustalona podstawa programowa, lecz program nauczania tych zajęć został włączony do szkolnego zestawu programów nauczania;

5) zajęcia prowadzone w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej;

6) zajęcia rozwijające zainteresowania i uzdolnienia uczniów, w szczególności w celu kształtowania ich aktywności i kreatywności;

7) zajęcia z zakresu doradztwa zawodowego.”

Tak więc Rada Powiatu i Zarząd Powiatu podejmuje szereg uchwał dotyczących funkcjonowania szkół i placówek w zakresie określonym w art. 29 ww. ustawy, dla których Powiat Łukowski jest organem założycielskim. Nie znaczy to jednak, że organy powiatu mogą podejmować uchwały tylko w tych sprawach gdzie posiadają do tego wyraźną delegację ustawową. W ostatnim okresie czasu rady jednostek samorządu terytorialnego podejmowały uchwały, bez wyraźnej delegacji ustawowej, w związku rozprzestrzenianiem się wirusa afrykańskiego pomoru świń (ASF), np. Uchwała Nr XXXVIII/223/2018 Rady Powiatu w Siedlcach z dnia 20 kwietnia 2018 r. w sprawie przyjęcia stanowiska dotyczącego apelu do władz Rzeczypospolitej Polskiej o podjęcie stanowczych i zdecydowanych działań mających na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się Afrykańskiego Pomoru Świń na obszarze naszego kraju, Uchwała Nr LI/293/2018 Rady Gminy Sitno z dnia 27 lipca 2018 r. w sprawie zajęcia stanowiska w sprawie trudnej sytuacji hodowców trzody chlewnej w Gminie Sitno w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa afrykańskiego pomoru świń, czy Uchwała Nr III 24.18 Rady Gminy Mińsk Mazowiecki z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie ochrony mieszkańców, w tym zajmujących się rolnictwem przed rosnącą populacją dzików, powodującą zagrożenie bezpieczeństwa oraz znaczne straty materialne w wyniku przenoszenia choroby afrykańskiego pomoru świń.

Z powyższych przykładów wynika, że uchwały nienormatywne będące aktami niewładczymi, wyrażającymi stanowisko, czy deklaracje w sprawie, w jakiejś kwestii społecznej, czy oceniające jakieś zjawisko są powszechnie podejmowane i nie są kwestionowane przez organy nadzoru które w każdym przypadku stwierdzenia naruszenia prawa są obowiązane wszcząć postępowanie nadzorcze jeżeli podjęta uchwała narusza obowiązujące przepisy.

W zakresie skarżonych przez wojewodów chwał uchwał nienormatywnych organów samorządu terytorialnego sądy administracyjne wypowiedziały się następująco:

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 7 lipca 2016 r. nr PNK-I.4131.423.2016, Wojewoda Łódzki na podstawie art. 86 i art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stwierdził nieważność Deklaracji Rady Miejskiej w Głownie z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie stosowania się Rady Miejskiej w Głownie do wyroków Trybunału Konstytucyjnego. Uchwała Rady Miejskiej w Głownie deklarowała, że przy podejmowaniu uchwał stosować się będzie do treści wyroków Trybunału Konstytucyjnego, także tych, które nie będą publikowane w Dzienniku Ustaw i że deklaracja wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami. W uzasadnieniu uchwały Rada powołała art. 190 ust. 1 Konstytucji RP i wskazała m.in., że polityczny konflikt wokół Trybunału Konstytucyjnego godzi nie tylko w podstawowe zasady ustrojowe demokratycznego państwa prawa, ale jednocześnie podważa zasadę pewności prawa. Wysokie ryzyko negatywnych skutków działań podjętych wobec Trybunału Konstytucyjnego powoduje, że Rada Miejska w G. dla wyjaśnienia wątpliwości wyraźnie wskazuje jakie prawo będzie stosowane przez samorządowe władze G.

Wojewoda stwierdził nieważność deklaracji Rady Miejskiej w Głownie z dnia [...] czerwca 2016 r. w sprawie stosowania się Rady Miejskiej w G. do wyroków Trybunału Konstytucyjnego. Zdaniem Wojewody Łódzkiego rada może wypowiadać się w kwestiach merytorycznych tylko w zakresie spraw pozostających w jej kompetencjach. W ocenie

wojewody brak jest przepisu, który upoważniałby organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do wypowiedzania się w kwestiach stosowania wyroków Trybunału Konstytucyjnego. Żaden przepis prawa nie upoważnia organów jednostek samorządu terytorialnego do kwestionowania działań podejmowanych przez niezależne od Rady instytucje - w tym przypadku przez władzę wykonawczą sprawowaną przez Radę Ministrów. Deklaracja Rady o stosowaniu wszystkich wyroków Trybunału Konstytucyjnego, a zatem także tych, które nie zostaną opublikowane w Dzienniku Ustaw, jest wyrazem sprzeciwu wobec działań podejmowanych przez Radę Ministrów, a tym samym stanowi również ich krytykę.

Sądy administracyjne obu instancji zajęły odmienne stanowisko uchylając rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody łódzkiego.

Sąd I instancji nie podzielił stanowiska Wojewody stwierdzając, że Rada miała podstawę prawną do podjęcia takiej uchwały. Uzasadniając to stanowisko WSA w Łodzi napisał, cytując się:

„§ 15 ust. 1 Statutu Miasta Główna z dnia 26 lutego 2014 r. stanowi, że Rada obraduje na sesjach rozstrzygając w formie uchwał wszystkie sprawy należące do jej kompetencji. Z kolei § 15 ust. 2 Statutu brzmi: "Rada może także podejmować: 1/ postanowienia proceduralne w sprawach nie wymagających ostatecznego rozstrzygnięcia w drodze uchwały; 2/ deklaracje zawierające samozobowiązanie się do określonego postępowania; 3/ oświadczenia zawierające stanowisko Rady w określonych sprawach; 4/ apele zawierające formalnie nie wiążące wezwania adresatów zewnętrznych do określonego postępowania, podjęcia inicjatywy, czy zadania. Statut Miasta Główna, jest prawem miejscowym. § 15 ust. 2 pkt 2 Statutu był wskazany w podstawie prawnej podjętej uchwały. Akty prawa miejscowego są wymienione w art. 87 ust. 2 Konstytucji RP jako źródła powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły.

Zgodnie z obowiązującym Statutem istniała zatem możliwość podjęcia przez Radę uchwały stanowiącej deklarację określonego postępowania i przedstawiającej jej stanowisko. A więc innymi słowy, była w ocenie Sądu podstawa prawna do podjęcia przedmiotowej deklaracji. Nie ma też norm, które ograniczałyby Radzie w sensie przedmiotowym tematykę takich uchwał. Jedynym kryterium, które może być stosowane przy ocenie uchwały jest jej zgodność z prawem. W ocenie Sądu, organ nadzoru nie miał podstaw do stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały, gdyż nie narusza ona obowiązującego prawa.

Przesłanką stwierdzenia nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy jest istotna sprzeczność uchwały lub zarządzenia z prawem. Orzeczenie o stwierdzeniu nieważności uchwały organu gminy przez wojewodę może być wydane tylko wtedy, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym i gdy wynika to wprost z treści tego przepisu (wyrok NSA z 22.08.1990 r., SA/Gd 796/90), a takiego w tej sprawie brak. O sprzeczności z prawem można mówić tylko wtedy, kiedy prawo normuje określone kwestie. Taka sytuacja w rozpatrywanej sprawie nie zachodzi, organ nadzoru takiego przepisu ustawy nie wskazał. Istniejący i wskazany wyżej zapis Statutu stanowił podstawę prawną do podjęcia uchwały, a więc zarzut naruszenia art. 7 Konstytucji jest niezasadny.

Przypomnieć należy, że samorząd terytorialny jest odrębny instytucjonalnie i funkcjonalnie względem administracji rządowej. Zasada samodzielności samorządu terytorialnego wywiedziona jest z treści art. 165 ust. 2 Konstytucji RP i zgodnie z tym przepisem podlega ochronie sądowej.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 zd. 1 Konstytucji RP samorząd uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej.

Reasumując, w ocenie Sądu, ocena legalności Deklaracji Rady Miejskiej w Głownie z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie stosowania się Rady Miejskiej w Głownie do wyroków Trybunału Konstytucyjnego w trybie nadzoru stosownie do art. 7 i 171 ust.1 Konstytucji RP prowadzić powinna do stwierdzenia zgodności z prawem. Z powyższych względów Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi na podstawie art. 148 p.p.s.a. orzekł jak w sentencji.”

W wyroku sygn. akt I OSK 297/17 z dnia 25.05. 2016r. ze skargi kasacyjnej Wojewody Łódzkiego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 28 października 2016 r. sygn. akt III SA/Łd w przedmiocie stwierdzenia nieważności Deklaracji Rady Miejskiej w Głownie w sprawie stosowania się Rady Miejskiej w Głownie do wyroków Trybunału Konstytucyjnego Naczelny Sąd Administracyjny orzekł o oddaleniu kasacji podając w motywach swojego stanowiska, cytuje się:

„Ani ustrojodawca, ani ustawodawca, nie zakazał organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego, umieszczania w statutach podstaw do występowania z deklaracją czy apelem. Uchwała jest nie jedyną, lecz główną formą uzewnętrzniania woli rady. W praktyce organ stanowiący podejmuje także apele, wnioski, rezolucje, stanowiska itp. (Cz. Martysz, A. Wierzbica w: red. B. Dolnicki, Ustawa o samorządzie gminnym, Wolters Kluwer 2016, s. 352, uw. 1). Takie apele czy deklaracje, mieszczą się w mającej kilkaset lat tradycji prawa do petycji. Statut gminy jest aktem prawa miejscowego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP; W. Kisiel w: red. P. Chmielnicki, Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, LexisNexis 2013, s. 102-103, uw. 14) a § 15 ust. 2 pkt 2 Statutu stanowił wystarczającą podstawę do podjęcia Uchwały. W rozstrzygnięciu nadzorczym z [...] lipca 2016 r. Wojewoda nie mógł skutecznie kwestionować („Pomijając wątpliwości co do zgodności z prawem § 15 ust. 2 pkt 2”; s. 2 rozstrzygnięcia nadzorczego) § 15 ust. 2 pkt 2 Statutu jako podstawy prawnej kontrolowanej w postępowaniu nadzorczym Uchwały. W doktrynie trafnie wskazuje się, że nadzór staje się gwarantem samodzielności samorządu, a o zakresie samorządności decydują przepisy o nadzorze; w literaturze przedmiotu nadzór państwa nad samorządem podnosi się do rangi podkreślającego jego istotę (Z. Niewiadomski – op. cit., s. 122-123, nb 23). Wbrew stanowisku skarżącego kasacyjnie, deklaracja bądź apel nie musi dotyczyć wyłącznie spraw publicznych o znaczeniu lokalnym, nie zastrzeżonych ustawami na rzecz innych podmiotów (art. 6 ust. 1 usg) – w przeciwieństwie do działań władczych, które muszą być oparte na normach prawa materialnego. Kontrolowana Deklaracja dotyczy sfery pewności prawa, która jest istotna dla organów stanowiących i wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego (art. 169 ust. 1 Konstytucji RP) i może być przedmiotem troski organu stanowiącego, skoro organy te stosują prawo codziennie, w szeregu postępowań dotyczących spraw publicznych o znaczeniu lokalnym. Rada w uzasadnieniu Deklaracji trafnie wskazała treść art. 190 ust. 1

Konstytucji RP, a obowiązek bezpośredniego stosowania przepisów Konstytucji spoczywa na wszystkich organach administracji publicznej (art. 8 ust. 2 Konstytucji RP). Wszystkie wyroki Trybunału Konstytucyjnego wchodzą do porządku prawnego z chwilą ich ogłoszenia.

Za zgodnością Deklaracji ze wskazanymi jako wzorce kontroli art. 18 w zw. z art. 15 ust. 1 i art. 6 usg przemawia także to, że w szczególności zadania własne gminy obejmują m.in. sprawy porządku publicznego w gminie (art. 7 ust. 1 pkt 14 usg). Pierwszoplanowym (podstawowym) elementem porządku publicznego w państwie, a więc i w gminie, jest praworządne działanie organów władzy publicznej, a dopiero kolejnym jest przestrzeganie prawa przez jednostki. Dlatego też podejmowanie wszelkich działań o charakterze niewładczym mieści się w zakresie zadań organów jednostki samorządu terytorialnego. I o ile działania te nie wykraczają poza ramy działalności społeczno-organizatorskiej (nie mogą być egzekwowane z zastosowaniem przymusu państwowego), to nie jest wymagane, aby rada gminy miała wyraźne upoważnienie ustawowe do ich podjęcia. Wynika to z faktu, że adresat działań niewładczych, np. mających formę apelu, zachowa się zgodnie ze skierowanym do niego wezwaniem. Wybór konkretnego zachowania się należy bowiem do niego (wyrok NSA z 25.4.2017 r., I OSK 117/17). Zasada ta dotyczy także deklaracji. To, że rada gminy jest organem stanowiącym i kontrolnym w gminie (art. 15 ust. 1 usg) nie ogranicza rady gminy co do możliwości składania deklaracji.”

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 19 grudnia 2017 r. sygn. akt II SA/Bd rozpoznając skargę Powiatu Wąbrzeskiego na rozstrzygnięcie nadzorcze w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały w sprawie przyjęcia Karty Samorządności stwierdził, że deklaracja bądź apel powiatu nie musi dotyczyć wyłącznie spraw publicznych o znaczeniu ponadlokalnym, zastrzeżonych ustawami na rzecz powiatu – w przeciwieństwie do działań władczych, które muszą być oparte na normach prawa materialnego. W uzasadnieniu wyroku ww. sąd stwierdził, cytuje się:

„Karta samorządności jako apel rady powiatu nie stanowi skierowanego do władzy wykonawczej i ustawodawczej żądania (któremu odpowiada obowiązek tej władzy), aby przestrzegała i szanowała konstytucyjne zasady ustroju Rzeczypospolitej Polskiej, lecz stanowi formę wyrażenia przekonań konkretnego powiatu posiadającego na mocy art. 165 ust. 1 zd. 1 Konstytucji osobowość prawną, w sprawach dotyczących tego powiatu, któremu wobec tego przysługuje - tak jak każdej osobie prawnej - prawo do występowania w obrocie, w tym wyrażania swoich poglądów, a dzieje się to poprzez organy powiatu, w szczególności radę powiatu. W żaden sposób stanowisko (apel) rady powiatu nie prowadzi do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym”

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 2 października 2018 r. na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej sprawy ze skargi kasacyjnej Wojewody Kujawsko-Pomorskiego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 19 grudnia 2017 r. sygn. akt II SA/Bd 1076/17 w sprawie ze skargi Powiatu Wąbrzeskiego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Kujawsko-Pomorskiego w przedmiocie nieważności uchwały w sprawie przyjęcia Karty Samorządności oddała skargę kasacyjną podając w uzasadnieniu, cytuje się:

„Wykonywanie zadań publicznych wymaga wyznaczenia ustawami zakresu przedmiotowego tej władzy, form jej wykonywania. Nie wyczerpuje to uczestniczenia przez jednostki samorządu terytorialnego w sprawach publicznych. Oznacza to, że nie można wykluczyć wypowiedzi organów jednostek samorządu terytorialnego w sprawach publicznych, w tym co do kierunku zmian regulacji prawnych. Takie wypowiedzi formułowane przez organy samorządu nie mają waloru aktu prawnego, nie mają zatem mocy rodzącej obowiązek ustosunkowania się przez właściwy organ państwowy, w tym władzę ustawodawczą. Nawet zatem nadanie wypowiedzi brzmienia kategorycznego „domagamy się” nie ma mocy środka prawnego, który wiąże organ państwowy. Objęta rozstrzygnięciem nadzorczym uchwała nie stanowi aktu wykonywania zadań publicznych, a jest wypowiedzią co do kierunku zmian regulacji prawnych. W zaskarżonym wyroku Sąd zasadnie wywiódł co do charakteru uchwały jako wypowiedzi, stanowiska w sprawach autonomii samorządu terytorialnego. Nie stanowi zakwestionowana uchwała aktu prawa miejscowego, ani też uchwały ingerującej w sferę praw bądź obowiązków czy to organów państwowych, czy samorządowych, jak i praw lub obowiązków osób fizycznych czy prawnych. Podejmowanie w takim przedmiocie uchwał jak wypowiedzi w sprawach publicznych nie wymaga podstawy prawnej w przepisie prawa, a tym samym nie zostają podjęte z naruszeniem prawa. Nie można zatem zarzucić, że uchwała została podjęta z naruszeniem prawa. Zastosowanie wobec takich uchwał sankcji nieważności rozstrzygnięciem nadzorczym stanowi naruszenie prawa, a tym samym wypełnia podstawę prawną zastosowania środka prawnego przez sąd administracyjny na mocy art. 148 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Nie został zatem naruszony art. 79 ust. 1 i ust. 4 ustawy o samorządzie powiatowym wyznaczający podstawy prawne do zastosowania sankcji nieważności uchwały. Tym samym nie został naruszony art. 148 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 9 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym w związku z art. 7 i art. 163 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz regulacja § 15 ust. 2 Statutu Powiatu W. Samorząd terytorialny uczestniczy w życiu publicznym, a to oznacza, że poza wykonywaniem zadań publicznych w granicach i na podstawie przepisów prawa nie jest pozbawiony uczestniczenia w życiu publicznym w formach pozaprawnych wypowiedzi, apeli. Zajmowanie stanowiska w sprawach publicznych nie wymaga podstawy prawnej, nie rodzi bowiem po stronie organów właściwych obowiązku ich rozpoznania, a tym bardziej rozstrzygnięcia uwzględniającego.

W tym stanie rzeczy, skoro skarga kasacyjna nie została oparta na usprawiedliwionych podstawach, na mocy art. 184 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Naczelny Sąd Administracyjny orzekł jak w sentencji.”

Należy uznać, że z uwagi na nienormatywny charakter uchwały Rady Powiatu Łukowskiego Nr X/100/2019 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wyrażającego protest przeciw działaniom ukierunkowanym na promowanie ideologii ruchów LGBT wyżej powołane wyroki i stanowiska sądów w tych wyrokach można w pełni odnosić do ww. uchwały jako podjętej zgodnie z prawem polskim i prawem międzynarodowym.

Rzeczpospolita Polska ratyfikowała Konwencję o prawach dziecka (Dz.U. 1991 r. Nr 120, poz. 526 i z 2002 r. Nr 2, poz. 11), przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów

Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. Przepisy Konwencji zagwarantowały dziecku między innymi następujące prawa, cytuje się:

„Artykuł 8

1. Państwa-Strony podejmują działania mające na celu poszanowanie prawa dziecka do zachowania jego tożsamości, w tym obywatelstwa, nazwiska, stosunków rodzinnych, zgodnych z prawem, z wyłączeniem bezprawnych ingerencji.

„Artykuł 14

1. Państwa-Strony będą respektowały prawo dziecka do swobody myśli, sumienia i wyznania.

2. Państwa-Strony będą respektowały prawa i obowiązki rodziców lub, w odpowiednich przypadkach, opiekunów prawnych odnośnie do ukierunkowania dziecka w korzystaniu z jego prawa w sposób zgodny z rozwijającymi się zdolnościami dziecka.

3. Swoboda wyrażania wyznawanej religii lub przekonań może podlegać tylko takim ograniczeniom, które są przewidziane prawem i są konieczne do ochrony bezpieczeństwa narodowego i porządku publicznego, zdrowia lub moralności społecznej bądź podstawowych praw i wolności innych osób.

Artykuł 16

1. Żadne dziecko nie będzie podlegało arbitralnej lub bezprawnej ingerencji w sferę jego życia prywatnego, rodzinnego lub domowego czy w korespondencję ani bezprawnym zamachom na jego honor i reputację.

2. Dziecko ma prawo do ochrony prawnej przeciwko tego rodzaju ingerencji lub zamachom.”

Do Konwencji Polska złożyła deklarację treści następującej:

„- Rzeczpospolita Polska uważa, że wykonania przez dziecko jego praw określonych w konwencji, w szczególności praw określonych w artykułach od 12 do 16, dokonuje się z poszanowaniem władzy rodzicielskiej, zgodnie z polskimi zwyczajami i tradycjami dotyczącymi miejsca dziecka w rodzinie i poza rodziną.

- W odniesieniu do artykułu 24 ustęp 2 litera f) konwencji Rzeczpospolita Polska uważa, że poradnictwo dla rodziców oraz wychowanie w zakresie planowania rodziny powinno pozostawać w zgodzie z zasadami moralności.”

W świetle uregulowań ww. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Konwencji o prawach dziecka i przepisów Prawa oświatowego, wkraczanie ideologii LGBT do szkół pod pozorem ochrony praw dzieci, czy innym, wbrew woli rodziców narusza:

- swobodę dziecka w zakresie myśli, sumienia i wyznania,
- zagwarantowane w art. 48 Konstytucji prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem.

Odnosząc się zaś ściśle do słów Rzecznika Praw Obywatelskich należy wskazać, iż Rada Powiatu Łukowskiego podejmując przedmiotową uchwałę w żaden sposób nie naruszyła godności i dobrego imienia oraz ściśle związanych z tymi dobrami prawa do życia prywatnego określonej lub określonych grup społecznych.

Jednocześnie niezasadne jest przywoływanie w kontekście niniejszej uchwały nieidentyfikowanego „problemu” jakoby podjęta uchwała miała wpływać pośrednio lub bezpośrednio na reakcje Unii Europejskiej zakazującego wsparcia finansowego samorządów nie przestrzegających zasad niedyskryminacji. Pragnę wyjaśnić, iż uchwała nie miała i nie ma celu dyskryminacji jakiejkolwiek grupy społecznej. Jednocześnie podzielamy pogląd, że nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. Takiej dyskryminacji nie dopuściła się także przedmiotowa uchwała.

Podjęciem przedmiotowej uchwały Rada Powiatu Łukowskiego nie naruszyła także praw jakichkolwiek grup mniejszościowych i nie wprowadziła atmosfery wrogości wobec osób LGBT. Trudno jest jednakże doszukiwać się w przedmiotowym piśmie zrozumienia zapisu, iż „uchwała naraża mieszkańców Powiatu Łukowskiego na nierówne traktowanie”. Zapewniamy tym samym, że wszystkich mieszkańców naszego Powiatu traktujemy z szacunkiem i otaczamy ich problemy z jednakową troską. Jesteśmy jedynie przeciwni szerzącym się ideologiom, które nie mają nic wspólnego z dobrem ogółu i przestrzeganiem ustanowionych przez Państwo praw, a które wszyscy w równym stopniu winniśmy wypełniać bez względu na fakt jakiej orientacji, wyznania czy pochodzenia jest każdy obywatel.

STAROSTWO POWIATOWE
W ŁUKOWIE
BIURO RADY POWIATU
ul. Piłsudskiego 17, 21-400 Łuków

BRP.0004.12.2022

Za zwrotnym
potwierdzeniem odbioru

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPL. 2022 -12- 29

ZAL. NR

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POŁOGNI
umowa nr 920/LU/2007
CP RH7 0z Poczta Polska S.A.
z dnia 13.07.2007

POLECONY

R

(00)259007734795810234

(00)259007734795810234

Poczta Polska

Oplata pobrana _____ zł _____ gr

2022

Pan
Marcin Więcek
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa